

ingen Arbejdsgiver kræve Arbejde udført af Arbejdere eller andre i hans Tjeneste staaende Personer, der ere Vælgere".

Derefter kommer jeg saa til den anden Indvending; det var, at man har erklæret, at det var tilstrækkeligt at tage Vælgerne med, og at det ikke var nødvendigt at give denne Indskrænkning i Arbejdsfriheden for andre end for dem, der vare Vælgere; man erklærede, at det var urimeligt, at Købmænd ikke skulle kunne have Butikkerne aabne paa Valgdagen, naar de have Folk i deres Tjeneste, som ikke vare Vælgere. Ogsaa dette synes at have noget paa sig, og der vilde derfor ikke være noget i Vejen for, at man kunde komme til en saadan Afslutning paa denne Sag, at det var kun Vælgerne, som her berørtes. Denne Redaktion er der ikke noget i Vejen for, saaledes at Købmænd, Fabriksherrer osv. vilde kunne have deres Forretninger gaaende den Dag med Personer, som ikke vare Vælgere. — Nu kommer jeg til den tredje Indvending, nemlig at man kunde forlange, eller at Billighed talte for, at Vælgerne, hvis de selv ønskede det, kunde gøre deres Arbejde den Dag, og hvis der blev lagt nogen Hindring i Vejen for dem, saa at de ikke skulde kunne komme dertil, at de kun fik den Tid fri, som virkelig krævedes for dem til at udøve deres Valgret. Dette er ogsaa indrømmet ved dette Vædringsforslag; der staar i det kun, at Arbejdsgiveren ikke maa paa Valgdagen kræve Arbejde udført af Arbejdere eller af andre i hans Tjeneste staaende Personer, der ere Vælgere. Nu veed jeg godt, at der vil blive indvendt derimod, at det ikke er nogen absolut Bestemmelse; det var det kun, hvis der stod som i det tidligere Vædringsforslag, at han ikke har Ret til at lade Arbejdet udføre; det var en absolut Regel, medens der nu kan være Mulighed for, at Arbejdet udføres, naar der kun staar, at han ikke maa kræve Arbejdet udført. Man vil sige, at dette kan omgaaes, idet der kan udøves et vist Pres paa Vælgerne, saa de alligevel nødes til at udføre deres Arbejde. Men jeg vil dertil sige, at der vil hurtig danne sig en Praksis her i Landet, naar en saadan Lov træder i Kraft, saa at det vil blive umuligt for en Arbejdsgiver at tvinge Arbejderne til at udføre deres Arbejde, saaledes at de ikke komme til at udøve deres Valgret. Hvis han forsøgte derpaa, og det gøres offentlig, hvad der nemt kunde ske, vilde der rejse sig en saadan Uvilje mod den Mand, der vilde tvinge sine Arbejdere dertil, og det vilde jo let kunne konstateres, saa at han, hvis han udøvede en saadan Tvang, vilde falde ind under den Paragraf i Loven,

hvorefter der idømmes Mulfter. Jeg tror ikke, at nogen som helst uden ud fra en ren juridisk Spidsfindighed vil kunne indvende, at det Udtryk: „at han ikke maa kræve Arbejdet udført" ikke skulde være akkurat tilstrækkeligt, og at det vilde hidføre den Frihed paa Valgdagen, som i ethvert Tilfælde hidtil efter min Mening har været en af Demokratiets Opgaver at saa gennemført, og som vi her have Lejlighed til at saa.

De øvrige Vædringsforslag, som ere stillede af 3 ærede Medlemmer, skal jeg ganske kort berøre. Jeg vil blot sige, at jeg for mit Vedkommende agter at stemme for dem, og jeg vil tilraade mine Meningsfæller at stemme for dem alle undtagen det til § 5, som omhandler det samme Gemme som det Vædringsforslag, vi have stillet. Efter min Mening er det ikke saa heldigt som vort, det vil ikke give den samme Frihed som vort, og særlig det, som den ærede Ordfører for disse Forslag (P. Holm) fremhævede, at der i disse kun var givet Tilladelse til, at de kunde foregaa paa en almindelig Søndag, synes mig ikke saa meget heldigt. Følgen vil blive, at Valgene aldrig foregaa om Søndagen; hvis man i Stedet for at give Tilladelse satte det som almindelig Lovregel, vilde det have været mere tiltalende; hvis Flertallet her havde samme Mening, vilde intet være lettere end at komme til Overenskomst derom inden 3dje Behandling. Hvis Justitsministeren havde erklæret, at han foretrak noget saadant som dette, at Valgene al Tid skulde foregaa om Søndagen i Stedet for det, som vi have foreslaaet i vort Forslag, saa kunde vi godt gaa over til den Affattelse, hvis det blev givet bestemt som Lovregel og ikke blot som Tilladelse. Jeg vil altsaa afvente og se, om den højterede Minister hellere ønsker det; at han skulde ønske vort Forslag, tror jeg ikke paa; men det interesserer mig heller ikke, hvad den ærede Justitsminister vil, men snarere hvad Flertallet vil, som tidligere sammen udgjorde Oppositionen; hvis de frastaldt den Stilling, de indtog i Fjor, saa er dermed dette Vædringsforslag naturligvis dømt; men saa vil jeg erindre de Herrer om, at de kunne slyde en hvid Bind efter en Lov om Vælgernes Frihed, saa maa de vente flere Aar, inden de kunne saa den; men hvis de indtage samme Standpunkt som i Fjor, saa er der derved et Pres paa denne Lov, og saa ville de saa Justitsministeren til at gaa op i Landstinget og sige: Her have de Herrer en Lov med en Bestemmelse i, som er fornuftig, og som tidligere har mødt Modstand her i Tinget, og saa vil han tilraade Landstinget ikke ensidig at fastholde det